

Ο Λέρου Παΐσιος για την Β' Κυριακή των Νηστειών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

«Σοι λέγω, έγείρε και άρον τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκον σου»

Ο **Μητροπολίτης Λέρου Καλύμνου και Αστυπάλαιας κ. Παΐσιος** σε μήνυμά του που δημοσίευσε στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητρόπολης αναφέρεται στο μήνυμα της Κυριακής των Β' Νηστειών και στην Ευαγγελική Περικοπή του Παραλύτου: *«Δια του μυστηρίου της εξομολογήσεως, το οποίο συνδέεται με την αληθινή μετάνοια, ο άνθρωπος επιζητεί την σωτηρία της ψυχής του, την ανόρθωσή του και την πνευματική ανακαίνισή του, και χάριτι θεία του παρέχεται η ζωοποιός εκείνη δύναμη με την οποία πράττει πάσα αρετή και πάσα ευαγγελική εντολή και όλως ιδιαιτέρως λειτουργεί την μεγάλη και πρώτη εντολή, την εντολή της αγάπης»,* αναφέρει μεταξύ άλλων ο Ιεράρχης.

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Λέρου:

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Διπλή χαρά και αγαλλίαση δια τον ποτέ παράλυτο, τον δυστυχισμένο εκείνο άνθρωπο που χρόνια επάνω στο κρεβάτι του πόνου και στην στρωμνή των κακώσεων, δεν μπορούσε να βρεί την ποθούμενη ανάπαυση του ταλαιπωρημένου σώματός του. Υπέφερε επί πολλά χρόνια και ψυχικώς και σωματικώς. Οι αμαρτίες κατέθλιβαν την ψυχή του. Η παράλυση του σώματός του, συνέπεια των αμαρτιών

του, βάρυνε το σώμα του και το κρατούσε ακίνητο στο κρεβάτι. Είχε όμως ο άνθρωπος αυτός ακούσει δια τα αναρίθμητα θαύματα της αγάπης του Μεγάλου Ιατρού της ψυχής και του σώματος, του Κυρίου ημών **Ιησού Χριστού**.

Και ενώ επιζητούσε από τα βάθη της ταλαιπωρημένης καρδιάς του, αν ήταν δυνατό, κάποιοι άνθρωποι να τον σηκώσουν και να τον οδηγήσουν ενώπιον του Κυρίου. Ένας φόβος τον απασχολούσε, το πως θα τολμούσε αυτός ο αμαρτωλός να αντικρύσει και να πλησιάσει τον Κύριο. Η πίστη του όμως νίκησε τον φόβο και τις δυσκολίες. Και να! Η ανιδιοτελής προσφορά τεσσάρων ανθρώπων οδηγεί τον παράλυτο σε Εκείνον που γνωρίζει τα βάθη των καρδιών των ανθρώπων, σε Εκείνον που ήλθε στην γή εξ ουρανών δια να ελευθερώσει το ανθρώπινο γένος από την αμαρτία.

«Ο δε Ιησούς ιδών την πίστιν αυτών», του ασθενούς, αλλά και των τεσσάρων εκείνων ανθρώπων, απευθύνεται στον παραλυτικό, τον αποκαλεί τέκνο, και του λέγει «τέκνον, αφέωνται σοι αι αμαρτίαι σου.» Και ω ! του θαύματος, ο **Ιατρός** της ψυχής και του σώματος θεραπεύει τον παράλυτο και με τον θείο και σωτήριο λόγο Του τον αναγεννά πνευματικά και σωματικά και του παρέχει το δικαίωμα να επιστρέψει υγιής στο σπίτι του. «Σοι λέγω, έγειρε και άρον τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκον σου».

Το «αφέωνται σοι αι αμαρτίαι σου», προϋποθέτει μετάνοια και ειλικρινή εξομολόγηση, πράγμα το οποίο βλέπει κανείς στο πρόσωπο του παραλυτικού εκείνου ανθρώπου της Καπερναούμ, στην σημερινή ευαγγελική περικοπή. Το **μυστήριο της Εξομολόγησης** είναι Θεοσύστατο, το παρέδωσε αυτός ο **Ιησούς Χριστός**, ο αιώνιος δομήτωρ της Εκκλησίας μας: «Αμήν, λέγω υμίν, όσα εάν δήσητε επί της γής, έσται δεδεμένα εν τω Ουρανώ και όσα εάν λύσητε επί της γής, έσται λελυμένα εν τω Ουρανώ». Το δικαίωμα τούτο της αφέσεως των αμαρτιών μετέδωσε στους Αποστόλους και τους διαδόχους τους το Ιερό της Εξομολογήσεως Μυστήριο.

Με το **Ιερό της Εξομολογήσεως Μυστήριο**, το οποίο καλείται και υπό των Πατέρων της Εκκλησίας μας, μυστήριο των δακρύων, είναι η πνευματική κολυμβήθρα του Σιλβάμ, δια της οποίας ο άνθρωπος καθαρίζεται και μεταμορφώνεται, «εις άνδρα τέλειον» και ένεκα τούτου του Ιερού Μυστηρίου «χάριτι θεία» λαμβάνει δύναμη ηθική και ζωή πνευματική. «Μετάνοια λέγει, ο Ιερός Χρυσόστομος, πάσης ψυχικής και σωματικής ασθενείας ιατροίον και σωτήριον φάρμακον». Πόσοι άνθρωποι επιστρέφουν μετά την εξομολόγηση ήρεμοι, καθαροί στην ψυχή και ενάρετοι και ζούν **την κατά Χριστό ζωή**.

Η παρακοή στο **θέλημα του Θεού** γεννά την αμαρτία, η οποία αμαρτία είναι παράβαση και παρακοή του θείου νόμου και ριζώνει μέσα στην ψυχή του ανθρώπου και την καταστρέφει, ως ο σκόρος το ρούχο και ο σκώληκας το φυτό. Η συνεχής δε παρακοή του Θείου Νόμου γίνεται πλέον συνήθεια στον άνθρωπο και μάλιστα

δύσκολα δύναται να απεμπλακεί και να ελευθερωθεί από τα δεσμά της αμαρτίας και γίνεται δούλος αυτής και «τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος εστί», θάνατος πνευματικός, πού είναι ο χωρισμός του ανθρώπου από τον Θεό.

Δια του **μυστηρίου της εξομολογήσεως**, το οποίο συνδέεται με την αληθινή μετάνοια, ο άνθρωπος επιζητεί την σωτηρία της ψυχής του, την ανόρθωσή του και την πνευματική ανακαίνισή του, και χάριτι θεία του παρέχεται η ζωποιός εκείνη δύναμη με την οποία πράττει πάσα αρετή και πάσα ευαγγελική εντολή και όλως ιδιαιτέρως λειτουργεί την μεγάλη και πρώτη εντολή, την εντολή της αγάπης. Δια τούτο δικαίως θεωρείται το μυστήριο της Εξομολογήσεως σωτήριο φάρμακο δια τον άνθρωπο τον αγαθό, τον ταπεινό τη καρδιά. Ο Θεός, απείρως αγαθός συγχωρεί, εν τω αίματι του Ιησού Χριστού πάσα αμαρτία.

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Έχουμε εισέλθει, στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Τέρμα της θα είναι το πάθος του Κυρίου, η **σταυρική θυσία** δια την λύτρωσή μας, δια την άφεση των αμαρτιών μας, δια την δικαίωσή μας ενώπιον του Θεού. Με θέρμη ψυχής και ακλόνητη πίστη, ως ο Παράλυτος της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, ας αντικρύσουμε κι εμείς, ως εκείνος τον Κύριο της Δόξης με ταπείνωση και να του ζητήσουμε την άφεση των αμαρτιών μας, δια να ακούσουμε ο κάθε ένας μας από το Άγιο στόμα Του, «τέκνον, σοι λέγων άρον τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκον σου». ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος